

32002F0584

2002 7 18

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 190/1

TARYBOS PAGRINDŲ SPRENDIMAS
2002 m. birželio 13 d.
dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos
 (2002/584/TVR)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio a ir b punktus ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tampere Europos Vadovų Tarybos išvadomis, ypač jų 35 punktu, oficiali įsiteisėjusių sprendimų nuteistų asmenų, besislapstančių nuo teisingumo, ekstradicijos tarp valstybių narių procedūra turėtų būti panaikinta, o įtariamų nusikalstamos veikos padarymu asmenų ekstradicijos procedūros turėtų būti paspartintos.
- (2) Priemonių programoje, skirtoje baudžiamųjų sprendimų abipusio pripažinimo principui, numatytam Tampere Europos Vadovų Tarybos išvadų 37 punkte ir Tarybos priimtoje 2000 m. lapkričio 30 d. ⁽³⁾, įgyvendinti, sprendžiamas klausimas dėl arešto orderių abipusio vykdymo.
- (3) Visos arba kai kurios valstybės narės yra daugelio ekstradicijos srityje priimtų konvencijų šalys, įskaitant 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvenciją dėl ekstradicijos ir 1977 m. sausio 27 d. Europos konvenciją dėl kovos su terorizmu. Šiaurės valstybės turi ekstradicijos įstatymus, kurių tekstai yra tapatūs.
- (4) Be to, valstybės narės susitarė dėl šių trijų konvencijų, kurios visiškai ar iš dalies yra susijusios su ekstradicija ir

sudaro Europos Sąjungos *acquis*: 1990 m. birželio 19 d. konvencija dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo ⁽⁴⁾ (susijusi su valstybių narių – konvencijos šalių, tarpusavio santykiais), 1995 m. kovo 10 d. Konvencijos dėl supaprastintos ekstradicijos tvarkos tarp Europos Sąjungos valstybių narių ⁽⁵⁾ ir 1996 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių ⁽⁶⁾.

- (5) Sąjungos siekis tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve reikalauja panaikinti ekstradiciją tarp valstybių narių ir pakeisti ją perdavimo sistema tarp teisminių institucijų. Be to, pradėjus taikyti naują nuteistų ar įtariamų asmenų perdavimo sistemą vykdant baudžiamuosius nuosprendžius ar traukiant baudžiamojon atsakomybėn, galima panaikinti dabartinės ekstradicijos tvarkos sudėtingumą ir jai būdingas vilkinimo tendencijas. Tradiciniai iki šiol egzistavę valstybių narių bendradarbiavimo santykiai laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje turėtų būti pakeisti teismo sprendimų baudžiamosiose bylose laisvo judėjimo sistema, taikoma ir ikiteisminiams, ir galutiniams sprendimams.
- (6) Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teismo bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.
- (7) Kadangi valstybės narės, veikdamos vienašališkai, negali pakeisti daugiašalės ekstradicijos sistemos, kuri remiasi 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvencija dėl ekstradicijos, ir todėl dėl šios užduoties masto ir poveikio ją geriau

⁽¹⁾ OL C 332, 2001 11 27, p. 305.

⁽²⁾ Nuomonė pareikšta 2002 m. sausio 9 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 12 E, 2001 1 15, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 239, 2000 9 22, p. 19.

⁽⁵⁾ OL C 78, 1995 3 30, p. 2.

⁽⁶⁾ OL C 313, 1996 10 13, p. 12.

galima įvykdyti Sąjungos lygiu, Taryba gali priimti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, nurodytu Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje ir Europos bendrijos steigimo sutarties 5 straipsnyje. Vadovaujantis proporcingumo principu, nustatytu pastarajame straipsnyje, šis pagrindų sprendimas nereglamentuoja daugiau nei būtina šiam tikslui pasiekti.

(8) Sprendimams dėl Europos arešto orderio vykdymo turi būti taikoma pakankama kontrolė, o tai reiškia, kad valstybės narės, kurioje prašomas perduoti asmuo buvo areštuotas, teisminė institucija turi priimti sprendimą dėl jo (jos) perdavimo.

(9) Centrinų valdžios institucijų vaidmuo, vykdamas Europos arešto orderį, turi apsiriboti praktine ir administracine pagalba.

(10) Europos arešto orderio mechanizmas remiasi aukštu valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu. Jo įgyvendinimą galima sustabdyti tik tuo atveju, jei viena iš valstybių narių sunkiai ir nuolat pažeidinėja Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalyje išdėstytus principus, Tarybos nustatytus pagal minėtos sutarties 7 straipsnio 1 dalį, ir dėl to atsiranda jos 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos pasekmės.

(11) Valstybių narių tarpusavio santykiuose Europos arešto orderis turėtų pakeisti visus ankstesnius dokumentus, susijusius su ekstradicija, įskaitant Konvencijos, įgyvendinančios Šengeno susitarimą, III antraštinės dalies nuostatas, susijusias su ekstradicija.

(12) Šis pagrindų sprendimas grindžiamas pagarba pagrindinėms teisėms ir principams, kurie pripažįstami Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje ir kurie atsispindi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje⁽¹⁾, ypač jos VI skyriuje. Jokia šio pagrindų sprendimo nuostata negali būti išaiškinta taip, lyg ji draustų atsakyti perduoti asmenį, kurio areštui yra išduotas Europos orderis, kai yra objektyvių priežasčių manyti, kad minėtas arešto orderis yra išduotas, siekiant persekioti ar bausti asmenį dėl jo (jos) lyties, rasės, religijos, etninės kilmės, tautybės, kalbos, politinių įsitikinimų ar seksualinės orientacijos arba kad to asmens padėtis gali būti pažeista dėl bet kurios iš tų priežasčių.

Šis pagrindų sprendimas nekliudo valstybei narei taikyti savo konstitucines taisykles, susijusias su teisingu procesu, asociacijos laisve, spaudos laisve ir žodžio laisve kitose žiniasklaidos priemonėse.

(13) Joks asmuo neturėtų būti perkeltas, išsiųstas ar perduotas valstybei, kurioje yra rimtas pavojus, kad jam bus pritaikyta mirties bausmė, kankinimai arba kitoks nežmoniškas ar žeminantis elgesys arba bausmė.

(14) Kadangi visos valstybės narės yra ratifikavusios 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvenciją dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu, asmens duomenys, tvarkomi įgyvendinant šį pagrindų sprendimą, turėtų būti apsaugoti, vadovaujantis minėtos konvencijos principais,

PRIĖMĖ ŠĮ PAGRINDŲ SPRENDIMĄ:

1 SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti

1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę, arba sprendimą dėl įkalinimo.

2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamasi šio pagrindų sprendimo nuostatomis.

3. Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje.

2 straipsnis

Europos arešto orderio taikymo sritis

1. Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustiną pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent 12 mėnesių, arba, kai bausmė arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, – bent keturi mėnesiai.

⁽¹⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

2. Už šias nusikalstamas veikas, jei išduodančioje valstybėje narėje už jas baudžiama laisvės atėmimu arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent treji metai, ir laikantis jų apibrėžimo išduodančios valstybės narės teisėje, taikomas perdavimas pagal Europos arešto orderį, atsižvelgiant į šio pamatinio sprendimo reikalavimus ir netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo principo:

- dalyvavimas nusikalstamame susivienijime,
- terorizmas,
- prekyba žmonėmis,
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
- neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis,
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
- korupcija,
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos,
- nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas,
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas,
- nusikaltimai informatikai,
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis bei veislėmis,
- pagalba neteisėtai patekti į šalį ir apsigyventi joje,
- nužudymas, sunkus sveikatos sužalojimas,
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
- žmogaus pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas,
- rasizmas ir ksenofobija,
- organizuotas arba ginkluotas apiplėšimas,
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius,

- apgaulė,
- reketavimas ir turto prievartavimas,
- gaminių klastojimas ir piratavimas,
- administracinių dokumentų klastojimas ir prekyba jais,
- mokėjimo priemonių klastojimas,
- neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimo skatinimo medžiagomis,
- neteisėta prekyba branduolinėmis ir radioaktyviomis medžiagomis,
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- išžaginimas,
- padegimas,
- Tarptautiniam baudžiamajam teismui teisingi nusikaltimai,
- neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas,
- diversija.

3. Taryba, Europos Sąjungos sutarties (ESS) 39 straipsnio 1 dalyje nustatytais sąlygomis pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, gali bet kuriuo metu vieningai papildyti šio straipsnio 2 dalyje pateiktą sąrašą kitomis nusikalstamų veikų kategorijomis. Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pagal 34 straipsnio 3 dalį pateiktą pranešimą, išstiria, ar šį sąrašą reikėtų praplėsti ar pakeisti.

4. Kitų, į šio straipsnio 2 dalį neįrašytų, nusikalstamų veikų atvejais, perdavimas gali būti vykdomas su sąlyga, kad veikos, už kurias yra išduotas Europos arešto orderis, būtų laikomos nusikalstamomis veikomis pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, nesvarbu, kokia būtų veikos sudėtis ar kaip ji būtų apibūdinama.

3 straipsnis

Europos arešto orderio privalomo nevykdymo pagrindai

Vykdančiosios valstybės narės teisminė institucija (toliau – „vykdančioji teisminė institucija“) atsisako vykdyti Europos arešto orderį šiais atvejais:

- 1) jei nusikalstamai veikai, kurios pagrindu yra išduotas arešto orderis, vykdančiojoje valstybėje narėje taikoma amnestija, kai persekiojimas už tokios nusikalstamos veikos padarymą priklausė tos valstybės jurisdikcijai pagal jos baudžiamąją teisę;
- 2) jei vykdančiajai teisminei institucijai yra pranešta, kad prašomam perduoti asmeniui kurioje nors valstybėje narėje yra priimtas galutinis teismo sprendimas už tą pačią veiką, jei paskyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta arba atliekama, arba nebegali būti atlikta pagal nuteisusios valstybės narės įstatymus;

3) jei asmeniui, kuriam taikomas Europos arešto orderis, dėl jo amžiaus pagal vykdančiosios valstybės teisę negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė už veiką, kurios pagrindu yra išduotas arešto orderis.

4 straipsnis

Europos arešto orderio neprivalomo nevykdymo pagrindai

Vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį:

- 1) jei vienu iš 2 straipsnio 4 dalyje nurodytų atvejų veikia, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, nėra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę; tačiau negalima atsisakyti vykdyti Europos arešto orderio, susijusio su mokesčiais, muitais ar valiutų keitimu, remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės narės teisė tokio pat mokesčio ar muto nenumato arba joje nėra tokių pat taisyklių dėl mokesčių, muitų ar valiutų keitimo kaip išduodančiosios valstybės narės teisėje;
- 2) kai asmuo, kuriam taikomas Europos arešto orderis, vykdančiojoje valstybėje narėje yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn už tą pačią veiką, kurios pagrindu yra išduotas Europos arešto orderis;
- 3) kai vykdančiosios valstybės narės teisminės institucijos yra nusprendusios netraukti baudžiamojon atsakomybėn už nusikalstamą veiką, dėl kurios yra išduotas Europos arešto orderis, arba sustabdyti teismo procesą, arba kai prašomam perduoti asmeniui kurioje nors valstybėje narėje už tą pačią veiką yra priimtas galutinis teismo sprendimas, ir dėl to teismo procesas toliau negali būti vykdomas;
- 4) kai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę prašomą perduoti asmenį patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba nubausti draudžia įstatymas, ir veika priklauso tos valstybės narės jurisdikcijai pagal jos pačios baudžiamąją teisę;
- 5) jei vykdančiajai teisminei institucijai yra pranešta, kad prašomam perduoti asmeniui trečiojoje valstybėje dėl tos pačios veikos yra priimtas galutinis teismo sprendimas, jei skyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta arba tuo metu atliekama, arba pagal nuosprendį priėmusios šalies teisę nebegali būti atliekama;
- 6) jei Europos arešto orderis yra išduotas, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, kai prašomas perduoti asmuo yra vykdančiojoje valstybėje arba yra jos pilietis ar gyventojas, ir toji valstybė imasi vykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo pagal savo vidaus teisę;

7) kai Europos arešto orderis yra susijęs su nusikalstamomis veikomis, kurios:

- a) pagal vykdančiosios valstybės narės teisę laikomos įvykdytomis visai ar iš dalies vykdančiosios valstybės narės teritorijoje arba tokiai teritorijai prilyginamoje vietovėje;
- b) yra įvykdytos už išduodančiosios valstybės narės teritorijos ribų, o vykdančiosios valstybės narės įstatymai neleidžia traukti baudžiamojon atsakomybėn už tokias nusikalstamas veikas, kai jos yra įvykdytos ne jos teritorijoje.

5 straipsnis

Išduodančiosios valstybės narės suteikiamos garantijos ypatingais atvejais

Vykdančiajai teisminei institucijai vykdančiam Europos arešto orderį, pagal vykdančiosios valstybės narės teisę gali būti taikomi šie reikalavimai:

- 1) kai Europos arešto orderis yra išduotas siekiant įvykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, priimtą *in absentia*, jei asmuo nebuvo pašauktas į teismą asmeniškai ar kitaip informuotas apie teismo posėdžio datą ir vietą, kas sąlygojo sprendimo priėmimą *in absentia*, perdavimui gali būti taikomas reikalavimas, kad išduodančioji teisminė institucija asmeniui, dėl kurio arešto yra išduotas Europos orderis, tinkamai užtikrintų galimybę prašyti persvarstyti bylą išduodančiojoje valstybėje narėje ir dalyvauti teisme;
- 2) jei už nusikalstamą veiką, dėl kurios yra išduotas Europos arešto orderis, baudžiama laisvės atėmimu iki gyvos galvos arba įkalinimu iki gyvos galvos, minėto arešto orderio vykdymui gali būti taikomas reikalavimas, kad išduodančioji valstybė narė savo teisės sistemoje turėtų nuostatas dėl skirtos bausmės ar kitokios priemonės persvarstymo gavus tokį prašymą arba ne vėliau kaip po 20 metų arba turėtų nuostatas dėl malonės suteikimo, kurio asmuo turi teisę prašyti pagal išduodančiosios valstybės narės teisę arba praktiką, siekdamas, kad tokia bausmė arba priemonė nebūtų vykdoma;
- 3) kai asmuo, kurio atžvilgiu yra išduotas Europos arešto orderis, siekiant jį patraukti baudžiamojon atsakomybėn, yra vykdančiosios valstybės narės pilietis arba gyventojas, perdavimui gali būti taikomas reikalavimas, kad apklausus asmenį, jis būtų grąžintas vykdančiajai valstybei narei ir ten atliktų išduodančiojoje valstybėje narėje jam priimtą laisvės atėmimo bausmę arba įvykdytų sprendimą dėl įkalinimo.

6 straipsnis

Kompetentingų teisminių institucijų nustatymas

1. Išduodančioji teisminė institucija – tai išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga išduoti Europos arešto orderį.

2. Vykdančioji teisminė institucija – tai vykdančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga vykdyti Europos arešto orderį.

3. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriatui praneša kompetentingą pagal jos teisę teisminę instituciją.

7 straipsnis

Kreipimasis į centrinę instituciją

1. Kiekviena valstybė narė gali paskirti centrinę instituciją arba, jei taip numato jos teisinė sistema, kelias centrines institucijas, kurios padėtų kompetentingoms teisminėms institucijoms.

2. Valstybė narė, prireikus ir atsižvelgdama į savo vidaus teisminės sistemos sąrangos ypatybes, centrinę instituciją (institucijas) gali paskirti atsakingą už administracinę Europos arešto orderių perdavimą ir priėmimą bei už visą kitą su jais susijusį oficialų susirašinėjimą.

Valstybė narė, norėdama pasinaudoti pirmiau šiame straipsnyje minėtomis galimybėmis, Tarybos Generaliniam sekretoriatui praneša informaciją, susijusią su paskirtąja centrine institucija ar institucijomis. Tokie nurodymai yra privalomi visoms išduodančiosios valstybės narės institucijoms.

8 straipsnis

Europos arešto orderio turinys ir forma

1. Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede:

- a) prašomo perduoti asmens tapatybė ir pilietybė;
- b) išduodančiosios teisminės institucijos pavadinimas, adresas, telefono ir fakso numeriai bei elektroninio pašto adresas;
- c) vykdytino teismo sprendimo įrodymas, arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo sprendimas, kuriam taikomi 1 ir 2 straipsniai;
- d) nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija, ypač atsižvelgiant į 2 straipsnį;
- e) aplinkybių, kuriomis nusikalstama veika buvo padaryta, aprašymas, ypač laikas, vieta, prašomo perduoti asmens dalyvavimo padarant nusikalstamą veiką laipsnis;
- f) skirta baudmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, arba pagal išduodančiosios valstybės narės teisę skirtinų už tokią nusikalstamą veiką bausmių ribos;
- g) jei įmanoma, kitos nusikalstamos veikos aplinkybės.

2. Europos arešto orderis turi būti išverstas į vykdančiosios valstybės narės valstybinę kalbą arba vieną iš vykdančiosios valstybės narės valstybinių kalbų. Kiekviena valstybė narė, priimdama šį pamatinį sprendimą, arba vėliau kuriuo nors metu Tarybos Generaliniam sekretoriatui deponuojamame pareiškime gali pareikšti, kad ji priima vertimus į vieną ar kelias kitas Europos Bendrijų institucijų oficialiąsias kalbas.

2 SKYRIUS

PERDAVIMO TVARKA

9 straipsnis

Europos arešto orderio perdavimas

1. Kai perduoti prašomo asmens vieta yra žinoma, išduodančioji teisminė institucija Europos arešto orderį gali perduoti tiesiai vykdančiajai teisminei institucijai.

2. Bet kuriuo atveju išduodančioji teisminė institucija gali nuspręsti paskelbti perduoti prašomo asmens paiešką Šengeno informacinėje sistemoje (ŠIS).

3. Tokia paieška skelbiama pagal 1990 m. birželio 19 d. Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo, 95 straipsnio nuostatas. Paieška Šengeno informacinėje sistemoje kartu su 8 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija yra tolygi Europos arešto orderiui.

Pereinamuoju laikotarpiu, kol ŠIS galės perduoti visą 8 straipsnyje apibūdintą informaciją, paskelbta paieška yra tolygi Europos arešto orderiui tol, kol vykdančioji teisminė institucija gauna deramos ir tinkamos formos originalą.

10 straipsnis

Išsami Europos arešto orderio perdavimo tvarka

1. Jei išduodančioji teisminė institucija nežino kompetentingos vykdančiosios teisminės institucijos, ji pateikia reikiamą užklausimą, taip pat ir per Europos teisminį tinklą⁽¹⁾, kad gautų tokią informaciją iš vykdančiosios valstybės narės.

2. Jei išduodančioji teisminė institucija pageidauja, perduoti galima per saugią Europos teismo tinklo telekomunikacijų sistemą.

⁽¹⁾ 1998 m. birželio 29 d. Tarybos bendrieji veiksmai 98/428/TVR dėl Europos teismo tinklo sukūrimo (OL L 191, 1998 7 7, p. 4).

3. Jei negalima pasitelkti ŠIS paslaugų, išduodančioji teisminė institucija gali kreiptis į Interpolą, kad šis perduotų Europos arešto orderį.

4. Išduodančioji teisminė institucija Europos arešto orderį gali išsiųsti bet koku saugiu būdu, kuriuo galima gauti raštą tokiomis sąlygomis, kurios leidžia išduodančiajai valstybei narėi nustatyti jo autentiškumą.

5. Visi sunkumai dėl visų Europos arešto orderio vykdymui reikalingų dokumentų perdavimo ar autentiškumo dalyvaujančių teisminių institucijų sprendžiami tiesiogiai arba tam tikrais atvejais dalyvaujant valstybių narių centriniams institucijoms.

6. Jei institucija, kuri gauna Europos arešto orderį, yra nekompetentinga imtis dėl jo veiksmų, ji tą Europos arešto orderį automatiškai persiunčia savo valstybės narės kompetentingai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai teisminei institucijai.

11 straipsnis

Prašomo perduoti asmens teisės

1. Kai prašomas perduoti asmuo areštuojamas, vykdančioji kompetentinga teisminė institucija pagal savo šalies įstatymus informuoja tą asmenį apie Europos arešto orderį, apie jo turinį, taip pat apie galimybę sutikti būti perduotu išduodančiajai teisminei institucijai.

2. Prašomas perduoti asmuo, kuris yra areštuojamas vykdančios Europos arešto orderį, turi teisę, kad pagal vykdančiosios valstybės narės nacionalinę teisę jam padėtų advokatas ir vertėjas.

12 straipsnis

Asmens laikymas laisvės atėmimo vietoje

Kai asmuo areštuojamas pagal Europos arešto orderį, vykdančioji teisminė institucija pagal vykdančiosios valstybės narės teisę nusprendžia, ar prašomą perduoti asmenį reikėtų laikyti laisvės atėmimo vietoje. Asmuo pagal vykdančiosios valstybės narės vidaus teisę gali būti bet kuriuo metu laikinai paleistas, jei minėtos valstybės narės kompetentinga institucija imasi visų, jos nuomone, reikalingų priemonių užtikrinti, kad asmuo nepasislėptų.

13 straipsnis

Sutikimas būti perduotu

1. Jei areštuotasis asmuo nurodo, kad jis sutinka būti perduotu, tas sutikimas ir, jei reikia, aiškus teisės į 27 straipsnio 2 dalyje

minimą „specialiąją taisyklę“ atsisakymas duodamas vykdančiajai teisminei institucijai pagal vykdančiosios valstybės narės vidaus teisę.

2. Kiekviena valstybė narė priima priemones, kurios yra būtinos užtikrinti, kad sutikimas ir, jei reikia, šio straipsnio 1 dalyje minėtas atsisakymas būtų duodamas taip, kad būtų aišku, jog asmuo juos duoda savo noru visiškai suvokdamas jų pasekmes. Šiuo tikslu prašomas perduoti asmuo turi teisę turėti advokatą.

3. Sutikimas ir, jei reikia, šio straipsnio 1 dalyje minėtas atsisakymas fiksuojamas oficialiu įrašu vykdančiosios valstybės narės vidaus teisės nustatyta tvarka.

4. Sutikimo paprastai negalima atšaukti. Kiekviena valstybė narė gali numatyti, kad sutikimas ir, jei reikia, atsisakymas gali būti atšauktas pagal jos vidaus teisėje galiojančias taisykles. Šiuo atveju, nustatant 17 straipsnyje nurodytus terminus, į laikotarpį nuo sutikimo dienos iki jo atšaukimo dienos neatsižvelgiama. Valstybė narė, kuri nori turėti tokią galimybę, priimdama šį pamatinį sprendimą apie tai praneša Tarybos Generaliniam sekretoriui ir nurodo tvarką, pagal kurią sutikimą galima atšaukti, bei tos tvarkos pakeitimus.

14 straipsnis

Prašomo perduoti asmens apklausa

Kai areštuotasis asmuo nesutinka būti perduotas, kaip nurodyta 13 straipsnyje, jis turi teisę būti išklaustas vykdančiosios teisminės institucijos pagal vykdančiosios valstybės narės įstatymus.

15 straipsnis

Perdavimo sprendimas

1. Vykdančioji teisminė institucija, laikydamasi šiame pamatiniame sprendime nustatytų terminų ir sąlygų, nusprendžia, ar asmuo turi būti perduotas.

2. Jei vykdančioji teisminė institucija mano, kad išduodančiosios valstybės narės praneštos informacijos nepakanka sprendimui dėl perdavimo priimti, ji paprašo skubiai pateikti būtiną papildomą informaciją, ypač susijusią su 3–5 ir 8 straipsniais, ir, atsižvelgdama į tai, kad reikia laikytis 17 straipsnyje nustatytų terminų, gali nustatyti terminą, iki kurio ji turi gauti tokią informaciją.

3. Išduodančioji teisminė institucija gali bet kuriuo metu vykdančiajai teisminei institucijai nusiųsti bet kokią papildomą naudingą informaciją.

16 straipsnis

Sprendimas esant keliems reikalavimams

1. Jei tam pačiam asmeniui Europos arešto orderį išdavė dvi ar daugiau valstybių narių, sprendimą, kurį Europos arešto orderį vykdyti, priima vykdančioji teisminė institucija, deramai atsižvelgdama į visas aplinkybes, ypač santykinį nusikalstamų veikų sunkumą, jų padarymo vietą, atitinkamas Europos arešto orderių datas ir tai, ar orderis išduotas, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn ar vykdyti laisvės atėmimo bausmę, ar sprendimą dėl įkalinimo.

2. Spręsdama dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pasirinkimo galimybių, vykdančioji teisminė institucija gali prašyti Eurojusto ⁽¹⁾ patarimo.

3. Esant Europos arešto orderio ir kurios nors trečiosios šalies pateikto ekstradicijos prašymo kolizijai, sprendimą, ar pirmenybę suteikti Europos arešto orderiui ar ekstradicijos prašymui, priima vykdančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, deramai atsižvelgdama į visas aplinkybes, ypač į aplinkybes, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje ir taikytiname susitarime.

4. Šis straipsnis nepažeidžia valstybių narių įsipareigojimų pagal Tarptautinio baudžiamosio teismo statutą.

17 straipsnis

Sprendimo dėl Europos arešto orderio vykdymo priėmimo terminai ir tvarka

1. Europos arešto orderis nagrinėjamas ir vykdomas skubos tvarka.

2. Tais atvejais, kai prašomas perduoti asmuo sutinka būti perduotas, galutinis sprendimas dėl Europos arešto orderio vykdymo turėtų būti priimtas per 10 dienų nuo tokio sutikimo davimo.

3. Kitais atvejais sprendimas dėl Europos arešto vykdymo turėtų būti priimtas per 60 dienų nuo prašomo perduoti asmens arešto.

⁽¹⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/187/TVR, įkuriantis Eurojustą siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais (OL L 2002 3 6, p. 1).

4. Kai ypatingais atvejais Europos arešto orderio įvykdyti per šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus terminus negalima, vykdančioji teisminė institucija nedelsdama apie tai praneša išduodančiajai teisminei institucijai ir nurodo tokio uždelimo priežastis. Tokiu atveju terminą galima pratęsti dar 30 dienų.

5. Kol vykdančioji teisminė institucija dėl Europos arešto orderio nėra priėmusi galutinio sprendimo, ji užtikrina, kad būtų užtikrinamos efektyviam asmens perdavimui būtinos materialiosios sąlygos.

6. Atsisakius vykdyti Europos arešto orderį, visais atvejais privaloma nurodyti atsisakymo priežastis.

7. Kai išimtinėmis aplinkybėmis kuri nors valstybė narė negali laikytis šiame straipsnyje numatytų terminų, ji apie tai praneša Eurojustui, nurodydama vėlavimo priežastis. Be to, valstybė narė, kuri patiria nuolatinę kitos valstybės narės vėlavimą, susijusį su Europos arešto orderio vykdymu, apie tai praneša Tarybai siekdama, kad būtų įvertinta, kaip valstybių narių lygiu yra įgyvendinamas šis pamatinis sprendimas.

18 straipsnis

Padėtis iki sprendimo priėmimo

1. Kai Europos arešto orderis yra išduotas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn, vykdančioji teisminė institucija privalo:

a) arba sutikti, kad prašomas perduoti asmuo būtų išklašytas pagal 19 straipsnį;

b) arba sutikti laikinai perduoti prašomą perduoti asmenį.

2. Laikinojo perdavimo sąlygos ir trukmė nustatomos abipusiu išduodančiosios ir vykdančiosios teisminių institucijų susitarimu.

3. Laikinojo perdavimo atveju asmeniui turi būti suteikta galimybė grįžti į vykdančiąją valstybę narę, kad dalyvautų su jo perdavimo tvarka susijusiuose svarstymuose.

19 straipsnis

Asmens išklašymas iki sprendimo priėmimo

1. Teisminė institucija prašomą perduoti asmenį išklauso kartu su jam padedančiu asmeniu, paskirtu pagal prašančio perduoti teismo valstybės narės įstatymus.

2. Prašomas perduoti asmuo išklausomas pagal vykdančiosios valstybės įstatymus, laikantis išduodančiosios ir vykdančiosios teisminių institucijų abipusio susitarimo nustatytų sąlygų.

22 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą

3. Kompetentinga vykdančioji teisminė institucija, siekdama užtikrinti tinkamą šio straipsnio ir nustatytų reikalavimų taikymą, gali paskirti kurią nors kitą savo valstybės narės teisminę instituciją dalyvauti prašomo perduoti asmens išklausyme.

Vykdančioji teisminė institucija išduodančiajai teisminei institucijai nedelsdama praneša apie sprendimą dėl veiksmų, kurių būtina imtis dėl Europos arešto orderio.

20 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

1. Kai prašomas perduoti asmuo naudojasi kokia nors privilegija ar imunitetu, susijusia su teisingumu ar vykdymu vykdančiojoje valstybėje narėje, 17 straipsnyje minėti terminai nepradedami skaičiuoti, jei vykdančiajai teisminei institucijai nėra pranešta, kad privilegijos ar imuniteto yra atsisakyta; tuomet terminai pradėdami skaičiuoti nuo tokio pranešimo dienos.

Vykdančioji valstybė narė užtikrina, kad asmeniui nustojus naudotis tokia privilegija ar imunitetu, būtų užtikrinamos efektyviam perdavimui būtinos materialiosios sąlygos.

2. Kai teisė atsisakyti privilegijos ar imuniteto priklauso kuriai nors vykdančiosios valstybės narės institucijai, vykdančioji teisminė institucija paprašo, kad toji institucija nedelsdama įgyvendintų savo įgaliojimus šiuo klausimu. Kai teisė atsisakyti privilegijos ar imuniteto priklauso kitos valstybės institucijai arba tarptautinei organizacijai, įgyvendinti įgaliojimus pareikalauja išduodančioji teisminė institucija.

21 straipsnis

Konkuruojantys tarptautiniai įsipareigojimai

Šis pamatinis sprendimas nepažeidžia vykdančiosios valstybės narės įsipareigojimų, kai prašomą perduoti asmenį tai valstybei narėi yra išdavusi trečioji valstybė ir kai tokį asmenį saugo susitarimo, pagal kurį jis buvo išduotas laikantis specialiųjų taisyklių, nuostatų. Vykdančioji valstybė narė imasi visų būtinų priemonių nedelsiant pareikalauti valstybės, iš kurios prašomas perduoti asmuo buvo išduotas, sutikimo, kad jį būtų galima perduoti valstybei narėi, kuri išdavė Europos arešto orderį. 17 straipsnyje minėti terminai nepradedami skaičiuoti tol, kol tos specialiosios taisyklės nenustoja galioti. Laikdama valstybės, iš kurios prašomas perduoti asmuo buvo išduotas, sprendimo, vykdančioji valstybė narė užtikrina, kad būtų užtikrinamos efektyviam perdavimui būtinos materialiosios sąlygos.

23 straipsnis

Asmens perdavimo terminai

1. Prašomas perduoti asmuo perduodamas kuo greičiau atitinkamų institucijų suderintą dieną.

2. Asmuo perduodamas ne vėliau kaip praėjus 10 dienų nuo galutinio sprendimo dėl Europos arešto orderio vykdymo.

3. Jei prašomo perduoti asmens perdavimui per šio straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį trukdo nuo valstybių narių nepriklausančios aplinkybės, vykdančioji ir išduodančioji teisminės institucijos nedelsdamos susisiečia ir susitaria dėl naujos perdavimo datos. Tokiu atveju perdavimas turi įvykti per 10 dienų nuo naujai suderintos datos.

4. Išimtiniais atvejais perdavimas gali būti laikinai sustabdytas dėl rimtų humanitarinio pobūdžio priežasčių, pavyzdžiui, jei yra rimto pagrindo manyti, kad dėl to akivaizdžiai kils pavojus prašomo perduoti asmens gyvybei ar sveikatai. Europos arešto orderis įvykdomas, kai tik išnyksta tokios priežastys. Vykdančioji teisminė institucija nedelsdama apie tai praneša išduodančiajai teisminei institucijai ir susitaria dėl naujos perdavimo datos. Tokiu atveju perdavimas turi įvykti per 10 dienų nuo naujai suderintos datos.

5. Pasibaigus šio straipsnio 2–4 dalyse nurodytam terminui, jei asmuo vis dar yra laikomas nelaisvėje, jis yra paleidžiamas.

24 straipsnis

Atidėtas arba sąlyginis perdavimas

1. Vykdančioji teisminė institucija, nusprendusi vykdyti Europos arešto orderį, gali atidėti prašomo perduoti asmens perdavimą, kad jis galėtų būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn vykdančiojoje valstybėje narėje, arba, jei jis yra jau nuteistas, kad bausmę, skirtą už kitą veiką, t. y. ne tą veiką, kuri yra nurodyta Europos arešto orderyje, galėtų atlikti jos teritorijoje.

2. Vietoj perdavimo atidėjimo vykdančioji teisminė institucija gali laikinai perduoti prašomą perduoti asmenį išduodančiajai

valstybei narei abipusiu išduodančiosios ir vykdančiosios teisminių institucijų susitarimu nustatytais sąlygomis. Susitarimas sudaromas raštu, ir jo sąlygų privalo laikytis visos išduodančiosios valstybės narės institucijos.

25 straipsnis

Tranzitas

1. Kiekviena valstybė narė, išskyrus atvejus, kai ji pasinaudoja galimybe nepatenkinti prašymo leisti tranzitu pervežti kokį nors pilietį ar gyventoją vykdant laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo, leidžia tranzitu per savo teritoriją pervežti perduodamą prašomą perduoti asmenį, jei jai yra pranešta:

- a) asmens, kurio atžvilgiu išduotas Europos arešto orderis, tapatybė ir pilietybė;
- b) Europos arešto orderio buvimo faktas;
- c) nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija;
- d) nusikalstamos veikos padarymo aplinkybių apibūdinimas, įskaitant jo datą ir vietą.

Kai asmuo, kurio atžvilgiu yra išduotas Europos arešto orderis, siekiant jį patraukti baudžiamajon atsakomybėn, yra tranzito valstybės narės pilietis arba gyventojas, tranzitui gali būti taikoma sąlyga, kad asmuo po to, kai jis bus apklaustas, bus grąžintas į tranzito valstybę narę atlikti išduodančiojoje valstybėje narėje jam paskirtą laisvės atėmimo bausmę arba įvykdyti sprendimą dėl įkalinimo.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, atsakingą už tranzito prašymų ir būtinų dokumentų, taip pat kitos oficialios korespondencijos, susijusios su tranzito prašymais, priėmimą. Valstybės narės apie tokį paskyrimą praneša Tarybos Generaliniam sekretoriui.

3. Tranzito prašymas ir šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija gali būti atsiųsta pagal šio straipsnio 2 dalį paskirtai institucijai bet kuriuo būdu, kuriuo galima gauti raštišką dokumentą. Tranzito valstybė narė apie savo sprendimą praneša tokia pat tvarka.

4. Šis pagrindų sprendimas netaikomas, kai pervežimas vyksta oro transportu be tvarkaraštyje numatyto sustojimo. Tačiau jei įvyksta nenumatytas nusileidimas, išduodančioji valstybė narė pagal šio straipsnio 2 dalį paskirtai institucijai pateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

5. Kai tranzitu yra pervežamas asmuo, kuris turi būti išduotas iš trečiosios valstybės kuriai nors valstybei narei, šis straipsnis taikomas *mutatis mutandis*. Tuomet manoma, kad terminas „Europos arešto orderis“ yra pakeistas terminu „ekstradicijos prašymas“.

3 SKYRIUS

PERDAVIMO PASEKMĖS

26 straipsnis

Laisvės atėmimo bausmės laiko, atlikto vykdančiojoje valstybėje narėje, išskaičiavimas

1. Išduodančioji valstybė narė išskaičiuoja visus dėl Europos arešto orderio vykdymo buvusius laisvės atėmimo laikotarpius iš viso buvimo nelaisvėje išduodančiojoje valstybėje narėje laiko dėl laisvės atėmimo bausmės paskyrimo arba sprendimo dėl įkalinimo vykdymo.

2. Tuo tikslu perdavimo metu vykdančioji teisminė institucija arba pagal 7 straipsnį paskirta centrinė institucija išduodančiajai teisminei institucijai perduoda visą informaciją apie prašomo perduoti asmens buvimo nelaisvėje pagal Europos arešto orderį trukmę.

27 straipsnis

Galimas patraukimas baudžiamajon atsakomybėn už kitas nusikalstamas veikas

1. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriui gali pranešti, kad jos santykiuose su kitomis valstybėmis narėmis, kurios yra padariusios tokį pat pranešimą, leidimas patraukti baudžiamajon atsakomybėn, nuteisimui ar įkalinimui, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą dėl kurios asmuo yra perduotas, įvykdytą prieš jo perdavimą, yra laikomas duotu, jei kuriuo nors konkrečiu atveju vykdančioji teisminė institucija savo sprendime dėl perdavimo nenurodo kitaip.

2. Išskyrus atvejus, minėtus šio straipsnio 1 ir 3 dalyse, perduotam asmeniui negali būti iškelta baudžiamoji atsakomybė, jis negali būti nuteistas ir jam negali būti atimta laisvė už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą nusikalstamą veiką, dėl kurios jis yra perduotas, padarytą prieš jo perdavimą.

3. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma šiais atvejais:

- a) kai asmuo, turėjęs galimybę išvykti iš valstybės narės, į kurią jis buvo perduotas, teritorijos, neišvyko iš jos per 45 dienas nuo jo galutinio paleidimo dienos arba išvažiavęs grįžo į ją;
- b) nusikalstama veika nebaudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu;

- c) baudžiamasis procesas nenustato, kad reikia taikyti asmens laisvės apribojimo priemonę;
- d) kai asmeniui galėtų būti skiriama bauda arba bausmė, nesusiėjusi su laisvės atėmimu, ypač pinigine bauda arba ją pakeičianti priemonė net tais atvejais, kai bausmė arba priemonė gali apriboti jo asmeninę laisvę;
- e) kai asmuo sutiko būti perduotas ir tuo pat metu atitinkamais atvejais atsisakė specialiosios taisyklės pagal 13 straipsnį;
- f) kai asmuo po jo perdavimo aiškiai atsisakė teisės į specialiąją taisyklę, susijusią su konkrečiomis nusikalstamomis veikomis prieš perdavimą. Atsisakymas pareiškiamas išduodančiosios valstybės narės kompetentingoms teisminėms institucijoms ir registruojamas pagal tos valstybės vidaus teisę. Atsisakymas formuluojamas taip, kad būtų aišku, jog asmuo jį davė savo noru visiškai suvokdamas jo pasekmes. Šiuo tikslu asmuo turi teisę turėti advokatą;
- g) kai asmenį perdavusi vykdančioji teisminė institucija duoda savo sutikimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

4. Prašymas duoti sutikimą pateikiamas vykdančiajai teisminei institucijai kartu pateikiant 8 straipsnio 1 dalyje minėtą informaciją ir jos vertimą, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje. Sutikimas duodamas, kai dėl tos pačios nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma sutikimo, taikomas perdavimas pagal šio pamatinio sprendimo nuostatas. Sutikimą atsisakoma duoti tik dėl 3 straipsnyje minėtų priežasčių, o kitais atvejais gali būti atsisakyta jį duoti tik dėl 4 straipsnyje nurodytų priežasčių. Sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo gavimo.

5 straipsnyje minėtose situacijose išduodančioji valstybė narė privalo suteikti tame straipsnyje numatytas garantijas.

28 straipsnis

Perdavimas arba vėlesnė ekstradicija

1. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriatui gali pranešti, kad jos santykiuose su kitomis valstybėmis narėmis, kurios yra padariusios tokį pat pranešimą, sutikimas perduoti asmenį kuriai nors valstybei narei, išskyrus vykdančiąją valstybę narę, remiantis Europos arešto orderiu, išduotu dėl nusikalstamos veikos, padarytos prieš jo perdavimą, yra laikomas duotu, jei kokiu nors konkrečiu atveju vykdančioji teisminė institucija savo sprendime dėl perdavimo nepareiškia kitaip.

2. Bet kuriuo atveju asmuo, kuris yra perduotas išduodančiajai valstybei narei remiantis Europos arešto orderiu, gali būti perduotas be vykdančiosios valstybės narės sutikimo kuriai nors kitai, ne vykdančiajai valstybei narei, remiantis Europos arešto orderiu, išduotu dėl bet kokios nusikalstamos veikos, padarytos prieš asmens perdavimą šiais atvejais:

- a) kai prašomas perduoti asmuo, turėjęs galimybę išvykti iš valstybės narės, kuriai jis buvo perduotas, teritorijos, to nepadarė per 45 dienas nuo jo galutinio paleidimo dienos arba išvykęs vėl sugrįžo į tą teritoriją;
- b) kai prašomas perduoti asmuo sutinka būti perduotas valstybei narei, išskyrus vykdančiąją valstybę narę, remiantis Europos arešto orderiu. Sutikimas pareiškiamas išduodančiosios valstybės narės kompetentingoms teisminėms institucijoms ir registruojamas pagal tos valstybės vidaus įstatymus. Sutikimas formuluojamas taip, kad būtų aišku, jog asmuo jį davė savo noru visiškai suvokdamas jo pasekmes. Šiuo tikslu asmuo turi teisę turėti advokatą;
- c) kai prašomam perduoti asmeniui netaikoma specialioji taisyklė pagal 27 straipsnio 3 dalies a, e, f ir g punktus.

3. Vykdančioji teisminė institucija sutinka su perdavimu kitai valstybei narei, vadovaudamasi šiomis taisyklėmis:

- a) prašymas duoti sutikimą pateikiamas pagal 9 straipsnį kartu su informacija, minėta 8 straipsnio 1 dalyje, ir vertimu, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje;
- b) sutikimas duodamas, kai už nusikalstamą veiką, dėl kurios jis prašomas, taikomas perdavimas pagal šio pamatinio sprendimo nuostatas;
- c) sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo gavimo;
- d) sutikimą atsisakoma duoti dėl 3 straipsnyje nurodytų priežasčių, o kitais atvejais gali būti atsisakyta jį duoti tik dėl 4 straipsnyje minėtų priežasčių.

5 straipsnyje minėtais atvejais išduodančioji valstybė narė privalo suteikti jame numatytas garantijas.

4. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, asmuo, kuris yra perduotas, remiantis Europos arešto orderiu, neišduodamas trečiajai valstybei be asmenį perdavusios valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimo. Toks sutikimas duodamas, vadovaujantis konvencijomis, kurios tai valstybei narei yra privalomos, ir jos vidaus teise.

29 straipsnis

Turto perdavimas

1. Išduodančiosios teisminės institucijos prašymu arba savo iniciatyva vykdančioji teisminė institucija, vadovaudamasi savo nacionaline teise, areštuoja ir perduoda turtą, kuris:

- a) gali būti reikalingas kaip įrodymas, arba
- b) prašomo perduoti asmens buvo įsigytas padaryta nusikalstama veika.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtas turtas perduodamas net tais atvejais, kai Europos arešto orderio negalima įvykdyti dėl to, kad prašomas perduoti asmuo mirė arba pasislėpė.

3. Jei šio straipsnio 1 dalyje minėtam turtui vykdančiosios valstybės narės teritorijoje taikomas areštas arba konfiskavimas, toji valstybė narė, jei turtas reikalingas ryšium su vykstančiu baudžiamuoju procesu, gali laikinai jį palaikyti arba perduoti išduodančiajai valstybei narei su sąlyga, kad jis bus grąžintas.

4. Visos teisės, kurias vykdančioji valstybė narė arba trečiosios šalys yra įgijusios į šio straipsnio 1 dalyje minėtą turtą, išlieka. Kai yra tokios teisės, išduodančioji valstybė narė grąžina turtą vykdančiajai valstybei narei be jokių mokesčių, kai tik nutraukiamas baudžiamasis procesas.

30 straipsnis

Išlaidos

1. Išlaidas, susijusias su Europos arešto orderio vykdymu vykdančiosios valstybės narės teritorijoje, padengia toji valstybė narė.

2. Visas kitas išlaidas padengia išduodančioji valstybė narė.

4 SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Ryšiai su kitais teisės dokumentais

1. Nepažeidžiant toliau išvardytų konvencijų nuostatų taikymo valstybių narių ir trečiųjų valstybių santykiams, šis pamatinis sprendimas nuo 2004 m. sausio 1 d. pakeičia šių konvencijų, taikomų valstybių narių tarpusavio santykiams ekstradicijos srityje, atitinkamas nuostatas:

- a) 1957 m. gruodžio 13 d. Europos konvencijos dėl ekstradicijos, jos 1975 m. spalio 15 d. papildomo protokolo, jos 1978 m. kovo 17 d. antrojo papildomo protokolo ir 1977 m. sausio 27 d. Europos konvencijos dėl kovos su terorizmu nuostatas, susijusias su ekstradicija;
- b) 1989 m. gegužės 26 d. Europos Bendrijų 12 valstybių narių susitarimą dėl ekstradicijos prašymų perdavimo būdų supaprastinimo ir modernizavimo;
- c) 1995 m. kovo 10 d. Konvenciją dėl supaprastintos ekstradicijos tvarkos tarp Europos Sąjungos valstybių narių;
- d) 1996 m. rugsėjo 27 d. Konvenciją dėl ekstradicijos tarp Europos Sąjungos valstybių narių;
- e) 1990 m. birželio 19 d. Konvencijos, dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo III antraštinės dalies 4 skyrių.

2. Valstybės narės, priėmus šį pagrindų sprendimą, gali ir toliau taikyti galiojančius dvišalius ir daugiašalius susitarimus, jei tokie susitarimai leidžia išplėsti arba padidinti šio pagrindų sprendimo tikslus ir padeda dar labiau supaprastinti arba palengvinti asmenų, kurių areštui yra išduoti Europos arešto orderiai, perdavimo tvarką.

Įsigaliojus šiam pagrindų sprendimui, valstybės narės gali sudaryti dvišalius arba daugiašalius susitarimus, jei tokie susitarimai leidžia išplėsti šio pagrindų sprendimo nuostatas ir padeda dar labiau supaprastinti arba palengvinti asmenų, kurių areštui yra išduoti Europos arešto orderiai, perdavimo tvarką, ypač nustatant trumpesnius už 17 straipsnyje nustatytus terminus, išplečiant 2 straipsnio 2 dalyje nustatytą nusikalstamų veikų sąrašą, dar labiau apribojant 3 ir 4 straipsnyje nurodytus atsisakymo pagrindus, arba dar labiau sumažinant 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytą ribą.

Šios straipsnio dalies 2 pastraipoje minėti susitarimai negali turėti poveikio santykiams su valstybėmis narėmis, kurios nėra tokių susitarimų šalys.

Per tris mėnesius nuo šio pagrindų sprendimo įsigaliojimo valstybės narės Tarybai ir Komisijai praneša apie šios straipsnio dalies 1 pastraipoje minėtus esamus susitarimus, kuriuos jos nori ir toliau taikyti.

Valstybės narės Tarybai ir Komisijai taip pat praneša apie naujus susitarimus, minėtus šios straipsnio dalies antroje pastraipoje, per tris mėnesius nuo jų pasirašymo dienos.

3. Kai šio straipsnio 1 dalyje minėtos konvencijos ar susitarimai taikomi valstybių narių teritorijoms arba teritorijoms, už kurių išorės santykius yra atsakinga valstybė narė, ir kurioms šis pagrindų sprendimas netaikomas, tokie dokumentai ir toliau galioja tų teritorijų ir kitų valstybių narių santykiams.

32 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Ekstradicijos prašymus, gautus iki 2004 m. sausio 1 d., ir toliau reglamentuoja su ekstradicija susiję galiojantys dokumentai. Prašymus, gautus po tos datos, reglamentuoja taisyklės, kurias valstybės narės priima pagal šį pagrindų sprendimą. Tačiau bet kuri valstybė narė, Tarybai priimant šį pagrindų sprendimą, gali padaryti pareiškimą, nurodymą, kad vykdančioji valstybė narė ir toliau priims sprendimus dėl prašymų, susijusių su veikomis, įvykdytomis prieš jos nurodytą datą, vadovaudamasi ekstradicijos sistema, kuri buvo taikoma iki 2004 m. sausio 1 d. Toji data negali būti vėlesnė kaip 2002 m. rugpjūčio 7 d. Minėtas pareiškimas skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Jį galima atšaukti bet kuriuo metu.

33 straipsnis

Nuostatos dėl Austrijos ir Gibraltaro

1. Kol Austrija nėra pakeitusi „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz“ 12 straipsnio 1 dalies, bet ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d., ji gali leisti savo vykdančiosioms teisminėms institucijoms atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, jei prašomas perduoti asmuo yra Austrijos pilietis ir jei už veiką, dėl kurios yra išduotas Europos arešto orderis, nėra baudžiama pagal Austrijos įstatymus.

2. Šis pagrindų sprendimas taikomas Gibraltarui.

34 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad iki 2003 m. gruodžio 31 d. būtų pradėta laikytis šio pagrindų sprendimo nuostatų.

2. Valstybės narės Tarybos Generaliniam sekretoriatui ir Komisijai perduoda nuostatų, kuriomis joms taikomi įpareigojimai pagal šį pagrindų sprendimą yra perkeltami į jų nacionalinę teisę, tekstą. Tokiame pranešime kiekviena valstybė narė gali nurodyti, kad ji nedelsdama pradės taikyti šį pagrindų sprendimą savo santykiams su tomis valstybėmis narėmis, kurios yra padariusios tokį patį pranešimą.

Tarybos Generalinis sekretoriatas valstybėms narėms ir Komisijai praneša informaciją, gautą pagal 7 straipsnio 2 dalį, 8 straipsnio 2 dalį, 13 straipsnio 4 dalį ir 25 straipsnio 2 dalį. Jis taip pat tą informaciją paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Remdamasi Tarybos Generalinio sekretoriato pranešta informacija, Komisija ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio pagrindų sprendimo veikimą, prirėikus kartu su teisės aktų pasiūlymais.

4. Antroje 2003 m. pusėje Taryba persvarsto, kaip valstybės narės taiko, ypač praktiškai, šį pagrindų sprendimą ir kaip veikia Šengeno informacijos sistema.

35 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pagrindų sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Priimta Liuksemburge, 2002 m. birželio 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. RAJOY BREY

PRIEDAS

EUROPOS AREŠTO ORDERIS ⁽¹⁾

Šį orderį išdavė kompetentinga teisminė institucija. Aš prašau, kad toliau nurodytas asmuo būtų areštuotas ir perduotas, kad būtų galima vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba vykdyti laisvės atėmimo nuosprendį, arba laisvės apribojimo sprendimą.

⁽¹⁾ Šis orderis turi būti parašytas viena iš vykdančiosios valstybės narės oficialiųjų kalbų arba išverstas į tokią kalbą, kai toji valstybė yra žinoma, arba kuria nors kita tai valstybei priimtina kalba.

a) Informacija apie prašomo išduoti asmens tapatybę:

Pavardė:

Vardas (-ai):

Mergautinė pavardė, jei naudojama:

Slapyvardžiai, jei naudojama:

Lytis:

Pilietybė:

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas:

Kalba (-os), kurias prašomas išduoti asmuo supranta (jei žinoma):

.....

Prašomo išduoti asmens ypatingos žymės/aprašymas:

.....

Prašomo išduoti asmens nuotrauka ir pirštų atspaudai, jei jie yra ir gali būti perduoti, arba informacija apie asmenį, su kuriuo galima susisiekti, kad būtų galima gauti tokią informaciją arba DNR charakteristikas (kai tokie įrodymai gali būti pateikti, bet jie nebuvo nurodyti)

b) Sprendimas, kuriuo remiantis išduotas arešto orderis:

1. Arešto orderis arba jam prilygstančio poveikio teismo sprendimas:

Tipas:

2. Vykdytinas sprendimas:

.....

Registracijos numeris:

c) Bausmės trukmės nurodymas:

1. Ilgiausias laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo terminas, kurį galima skirti už nusikalstamą (-as) veiką (-as):

.....

.....

2. Skirtas laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo terminas:

.....

Likęs neatliktas bausmės laikas:

.....

.....

d) Sprendimas, paskelbtas *in absentia* ir:

— suinteresuotas asmuo buvo asmeniškai šauktas į teismą arba jam buvo pranešta kitaip apie posėdžio, kuris priėmė sprendimą *in absentia*, datą ir vietą,

arba

— suinteresuotas asmuo nebuvo asmeniškai šauktas į teismą arba jam nebuvo pranešta kitaip apie posėdžio, kuris priėmė sprendimą *in absentia*, datą ir vietą, bet jis turi šias teises garantijas po perdavimo (tokios garantijos gali būti suteiktos iš anksto)

Nurodykite teises garantijas

.....

.....

.....

e) Nusikalstamos veikos:

Šis orderis susijęs su iš viso: nusikalstamomis veikomis.

Aplinkybių, kuriomis buvo įvykdyta (-os) nusikalstama (-os) veika (-os), įskaitant laiką, vietą ir prašomo išduoti asmens dalyvavimo laipsnį joje (-se), apibūdinimas:

.....

.....

.....

Nusikalstamos (-ų) veikos (-os) pobūdis ir teisinė kvalifikacija ir taikytina įstatymo/kodekso nuostata:

.....

.....

.....

.....

.....

1. Jei taikytina, pažymėkite vieną ar kelias iš šių nusikalstamų veikų, baudžiamų išduodančiojoje valstybėje narėje arba laisvės atėmimo bausme įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – 3 metai, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės narės įstatymuose:

- dalyvavimas nusikalstamame susivienijime;
- terorizmas;
- prekyba žmonėmis;
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija;
- neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis;
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis;
- korupcija;
- klastojimas, įskaitant klastojimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos;
- nusikalstamu būdų įgytų pinigų plovimas;
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas;
- nusikaltimai informatikai;
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis bei veislėmis;
- pagalba neteisėtai patekti į šalį ir apsigyventi joje;
- žmogžudystė, sunkus kūno sužalojimas;
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais;
- žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas;
- rasizmas ir ksenofobija;
- organizuotas arba ginkluotas apiplešimas;
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius;
- sukčiavimas;
- reketavimas ir turto prievartavimas;
- gaminių klastojimas ir piratavimas;
- administracinių dokumentų padirbinėjimas ir prekyba jais;
- mokėjimo priemonių klastojimas;
- neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimo skatinimo medžiagomis;
- neteisėta prekyba branduolinėmis ir radioaktyviomis medžiagomis;
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis;
- išžaginimas;
- padegimas;
- Tarptautiniam baudžiamajam teismui teisingi nusikaltimai;
- neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas;
- diversija.

II. Išsamus nusikalstamos veikos, neįrašytos į I skirsnį, apibūdinimas:

.....

.....

f) Kitos su byla susijusios aplinkybės (neprivaloma informacija):

(NB: Čia galima nurodyti eksteritorialumą, terminų nutraukimą ir kitas nusikalstamos veikos pasekmes)

.....

g) Šis orderis taip pat taikomas turto, kurio gali reikėti kaip įrodymo, areštui ir perėmimui:

Šis orderis taip pat taikomas turto, kurį prašomas išduoti asmuo įsigijo įvykdyta nusikalstama veika, areštui ir perėmimui.

Turto (ir jo buvimo vietos) (jei žinoma) aprašymas:

.....

h) Už nusikalstamą (-as) veiką (-as), dėl kurios (-ių) išduotas šis orderis, baudžiama laisvės atėmimu iki gyvos galvos ar įkalinimu iki gyvos galvos arba tokia bausmė yra paskirta:

— išduodančiosios valstybės narės teisinė sistema leidžia gavus prašymą arba bent po 20 metų pervarstyti paskirtą bausmę arba priemonę, kad tokia bausmė ar priemonė nebebūtų vykdoma,

ir (arba)

— išduodančiosios valstybės narės teisinė sistema leidžia suteikti malonę, į kurią asmuo turi teisę pagal išduodančiosios valstybės narės teisę arba praktiką, siekiant, kad tokia bausmė arba priemonė nebebūtų vykdoma.

i) Teisminė institucija, kuri išdavė orderį:

Oficialus pavadinimas:

Jos atstovo pavardė (!):

Užimamos pareigos (titulas/kategorija):

Bylos numeris:

Adresas:

Telefonas (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Faksas (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Elektroninis paštas:

Pasiteiravimui svarbi informacija apie asmenį, su kuriuo turi būti susisiekta dėl perdavimo praktinių klausimų:

.....

(!) Įvairiomis kalbomis nurodomas teisminius įgaliojimus turintis asmuo.

Kai už Europos arešto orderio perdavimą ir administracinį priėmimą yra atsakinga centrinė institucija:

Centrinės institucijos pavadinimas:

.....

Asmuo pasiteiravimui, jei toks yra (pareigos/kategorija ir pavardė):

.....

Adresas:

.....

Telefonas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas) (...)

Elektroninis paštas:

Išduodančiosios teisminės institucijos ir (arba) jos atstovo parašas:

.....

Pavardė:

Užimamos pareigos (titulas/kategorija)

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks yra)